

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Decisio CXXXII. De Matrimonio ignoranter à fæmina contracto cum
Mancipio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

TITULUS IX.

De Conjugio Servorum.

DECISIO CXXXII.

De Matrimonio , quod fœmina con-
traxit ignoranter cum manci-
pio.

S P E C I E S F A C T I .

Lucia sæpius familiariter con-
versata cum VVenceslao
Bohemo, qui aliquo tem-
pore militem, ante paucos
annos famulum apud unum ex
Magnatibus agebat, successivè
eundem ardenter amare cœpit,
imò capta amore petijit in conju-
gem, & obtinuit, ^{sq} Post semestre
anuptijs elapsum venerunt litteræ
(R. P. Pichler Decis. T. 2.)

ex Bohemia, in quibus VVenceslai
Dominus, cuius erat servus origina-
rius (cuiusmodi sæpe vocantur ho-
mines proprij, vel Mancipa, Leibinge-
ne) & clām aufugerat, eundem
revocabat dominum, ut ibi præstaret
debita servitia, vel competenti
precio dato manumissionem ac li-
bertatē redimeret. Lucia his intelle-
ctis se deceptam videns cogitare cœ-
pit

Ecc

pit

pię de dissolutione Matrimonij , quod, quia male inter ipsos conveniebat, pridem abhorruit, rata sufficiētē ad eſſe causam dissolutionis, Sibi autem ſoli fidere non aua interrogavit aliquem ſibi notum Clericum , qui nuper Jurisprudentię ſtuduit non ſine laude , an ſuum Matrimonium, quod incia conditionis VVenceslai contraxerat cum ſervo ſeu mancipio, ſubfifteret. Iſte conſiliarius rem non ex fundo pene trans reponuit , Matrimonium ,

quod à persona libera cum persona ſervilis conditionis ignorantē contrahitur, invalidum eſſe ſecundum Jura. Hoc responſo lata Lucia à VVenceslao aufūgit libertatem ſibi gratulans. Sed melius nunc diſcutienda eſt

QUÆSTIO.

An Matrimonium Luciae & Wenceslai valeat?

NEgat glossa in cauſ. 29. q. 2. & Paludan. in 4 diſt. 36. q. 1. art. 2. n. 13. ex ratione, eò quod in ſervis adſcriptiis, (qui nempe ſuis dominis in ordine ad fundum colendum adeò adſtriicti ſunt, ut ſi ne eorum voluntate ac manumiſſione à cultura fundi recedere nequeant, cenanturque pars fundi, & fructus poſſeffionum tenentur omnes dominis reddere præter ſumptuſ & viuum ſuum) uti & in originariis, qui nempe nati ſunt ex adſcriptiis, arque adhuc magis in ho- minibus propriis, qui adhuc durioris

funt conditionis, quām illi, plerique effectus ſervitutis propriæ inveniantur, qui videntur nimis reddere difficile Mtrmoniū cum tali homine proprio, adſcriptiis aut origina-rio, conſequenter tollere conſenſum in ignorantē hanc conditionem compartiri. Verū aliter ſentire nos co- git non ſolum communis coeterorum omnium DD. conſensus, fed etiam recepta praxis, ac ratio mani- felta; quia Jura, dum conditionem ſervilem, à parte ingenua ſeu li- bera ignoratam tempore contra-

etis, pro impedimento dirimente statuerunt, intelligenda sunt in sensu proprio, seu de servis & ancillis stricte dictis, qui nempe alieno dominio ita subiectiuntur, ut instar rerum nostrorum patrimonij possideri, vendi, & alienari possint, ac à Jure pro nullis, & quasi pro pecude habentur; id enim colligitur ex ian. 4. & 5. caus. 29. q. 2. exc. 2. & jn. b. t. & inde, quod leges odiose, uti sint irritantes, præsertim Matrimonium, quod alias in Jure inter causas favorabiles reputatur, stricte sunt accipiendæ atque in sensu proprio, consequenter non extendendæ ad servos impropriæ dictos, quales sunt adscriptitiij, originarij, homines proprij, qui revera sunt homines liberi, per l. 13. C. de agric. & censit. c. 2. de Ju- den; & omnes Christiani ex gene- rali consuetudine in reverentiam Christiani nominis & libertatis, in quam nos Christus asseruit, habentur pro liberis sublata inter illos servitute stricte dicta: ergo servi adscriptitiij, originarij, & homines proprij non sunt condi-

tionis servilis, quæ sit impedimen- tum dirimens Matrimonij.
Auctoritas glossæ & Paluda- ni penitus enervatur tam commu- ni aliorum omnium sensu, quam re- cepta praxi, & allata ratione. Par- tas rationis inter servos propriæ tales, & adscriptitiios, planè non est, quia isti, quamvis quoad facultates & quasdam obligatio- nes sint aliquo modo similes servis, quoad alios tamen effectus sunt dissimiles, & absolute liberi homines: imò, licet daretur pa- ritas vel etiam identitas ratio- nis inter utrosque, tamen prop- terea lex odiola, conditionem servilem pro impedimento Ma- trimonij statuens, ad servos im- propriæ dictos extendenda non foret. per c.

15. de R. J.
in 6.

— 88 —

Ecc 2

TI-

